

תרגום אמנת ה"חמא"ס" [1]

אמנת תנועת ההתנגדות האסלאמית - פלסטין (חמאס) [2]

פלסטין, 1 במחרם 1409 להג'רה, 18 באוגוסט 1988 [3]

בשם אללה הרחמן והרחום

"אתם הטובה באומות שניתנה לאנשים מעולם: אתם מצווים לנהוג בדרך ארץ ואוסרים את המגונה ומאמינים באללה. מוטב היה לעמי הספר [4] לו האמינו. יש מאמינים ביניהם, ואולם מרביתם מופקרים. רק בפיהם יוכלו לפגוע בכם, ואם ינסו להילחם בכם, מייד ייסוגו אחור מפניכם ואז לא ייושעו. ההשפלה תרדפם באשר ימצאו, אלא אם יאחזו בחבל שיושיט להם אללה ובחבל שיושיטו להם האנשים, וחמת אללה ניתכה עליהם, והם מוכי דלות. זאת כי כפרו באותות אללה והרגו את הנביאים בלא צדק. זה גמולם על כי הימרו ועברו את גבול המותר" ([סורת] אאל עמרן, [פסוקים] 110-112). [5]

"ישראל תקום ותוסיף להתקיים עד שהאסלאם ימחה אותה, כפי שמחה את מה שקדם לה", [דברי] האימאם החלל הקדוש [במקור שהיד] חסן אלבנא [6], רחמי אללה עליו

"העולם האסלאמי עולה בלהבות, ועל כל אחד מאיתנו ליצוק, ולו מעט מים, כדי לכבות [את הלהבות] ככל שידנו משגת, מבלי לחכות לאחרים", [דברי] השיח' אמג'ד אלזהאוי [7], רחמי אללה עליו

בשם אללה הרחמן והרחום

הקדמה

השבח לאללה אשר ממנו אנו מבקשים עזרה, מחילה והדרכה, עליו אנו נסמכים ואליה אנו מתפללים. אנו מברכים את שליח אללה, את משפחתו, את חבריו [8], את אלה שהלכו בדרכו, את אלה שקוראים את קריאתו [9] וקיים את הלכותיו [10], תפילה וברכה [יחולו עליהם] תמיד, כל עוד השמיים והאדמה קיימים, ולעצם העניין:

הוא האנשים: מתוך הפורענויות וים הסבל, מתוך פעימות הלבבות המאמינים ואמות הידיים המטוהרות לפני התפילה, מתוך המודעות לחובה ומתוך היענות לצו אללה, התקיימה הקריאה להפצת האסלאם [דעוה [11]], התקיימו המפגש וההתכנסות, התקיים החינוך [12] בדרכו של אללה והתקיים [כוח-] הרצון הנחוש למלאאת תפקידו בחיים, תוך התגברות על כל המכשולים וקשיי הדרך, ו[תוך כדי] הכשרה מתמשכת ונכונות להקריב את הנפש ואת כל היקר למען אללה.

לבסוף, הגרעין [של התנועה] הורכב והחל לפלס דרכו בים סוער זה של משאלות ותקוות, של געגועים ומשאלות לב, סכנות ומכשולים, מכאובים ואתגרים מבית ומחוץ.

כאשר הבשיל הרעיון, נבט הזרע והצמח הכה שורשים באדמת המציאות, הרחק מתחושת רגש רגעי ומחיפזון מגונה, יצאה תנועת ההתנגדות האסלאמית לדרך כדי למלא את תפקידה, כשהיא פוסעת בדרכו של ריבונה [13] ומשלבת ידיה עם ידי כל לוחמי הג'האד [14] למען שחרור פלסטין, כשנשמות לוחמי הג'האד שלה נפגשות עם כל לוחמי הג'האד שהקריבו עצמם על אדמת פלסטין, מאז שכבשו אותה חברי [צחאבה] שליח אללה[הנביא מחמד], תפילת אללה עליו וברכתו לשלום, ועד [עצם] היום הזה.

זוהי האמנה של תנועת ההתנגדות האסלאמית (חמאס) המגלה את פניה, חושפת את זהותה, מסבירה את עמדתה, מבהירה את משאת נפשה, מדברת על תקוותיה וקוראת לסייע לה, לתמוך בה ולהצטרף לשורותיה, שכן המערכה שלנו עם היהודים גדולה מאד והרת גורל, ונחוצים לה כל המאמצים הכנים. היא [כלומר המערכה, בבחינת] צעד [ראשון] המחייב [נקיטת] צעדים נוספים בעקבותיו. [זהו] גדוד, שעל גדודים [נוספים] מהעולם הערבי והאסלאמי רחב הידיים לתמוך בו בזה אחר זה, עד שיובסו האויבים ויתממש נצחוננו של אללה. כך נבחין בהם [כלומר בגדודים הערביים והאסלאמיים] מתקדמים מהאופק, [כפי שנאמר בקוראן]: "בעוד זמן-מה תדעו על מה הוא מודיע". ([סורת צ, [פסוק] 88), [וכמו-כן]: "אללה כתב, הן אני אגבר, אני ושליחים שלי. אללה חזק ואדיר". ([סורת] אלמג'אדלה, [פסוק] 21), [ובנוסף]: "אמור, זו דרכי, ואני קורא לבוא אל אללה. אני וההולכים בעקבותי רואים נכוחה, וישתבח שם אללה, ולא אהיה במשתפים [פוליתאיסטים]". ([סורת] יוסף, [פסוק] 107).

פרק ראשון

הגדרת התנועה

נקודות המוצא הרעיוניות

סעיף ראשון [15]

דרכה של תנועת ההתנגדות האסלאמית היא דרך האסלאם, ממנו היא שואבת את רעיונותיה, מושגיה ותפישותיה על העולם, על החיים ועל האדם, אליו היא פונה כדי לפסוק בכל הלכותיה וממנו היא מבקשת השראה להדריך את צעדיה.

הקשר של תנועת ההתנגדות האסלאמית לקבוצת האחים המוסלמים [ג'מאעת אלאח'ואן אלמסלמון [16]]

סעיף שני

תנועת ההתנגדות האסלאמית הינה אחת הזרועות של האחים המוסלמים [הפועלת] בפלסטין. תנועת האחים המוסלמים הינה ארגון עולמי והיא התנועה האסלאמית הגדולה ביותר בתקופה המודרנית. היא מצטיינת בהבנה מעמיקה, בתפישה מדויקת ובכוללניות [טוטאליות] מלאה [17] של כל המושגים האסלאמיים בכל תחומי החיים: בתפישה ובמחשבה, בפוליטיקה ובכלכלה,

בחינוך ובחברה, במשפט ובשלטון, בהפצת האסלאם [דעוה]
ובלימוד, באומנות ובתקשורת, בנסתר ובמות הקדושים [שהאדה]
ובשאר תחומי החיים.

המבנה וההרכב [18]

סעיף שלישי

המבנה הבסיסי של תנועת ההתנגדות האסלאמית מושתת על מוסלמים שנתנו את אמונם באללה ועבדו אותו באמונה שלמה, [כפי שמצוין בקוראן:] "לא בראתי את השדים ואת בני האנוש כי אם למען יעבדוני" (סורת) אלד'אריאת, [פסוק] 56. הם יודעים מה הם חובותיהם כלפי עצמם, כלפי בני-משפחתם וכלפי מולדתם. הם יראים את אללה ומניפים את דגל הג'האד בפני העריצים כדי לחלץ את הארץ [אלבלאד] ואת המאמינים מטומאתם, מזדונם ורעתם, [כפי שמופיע בקוראן:] "לא ולא! אנו מטיחים את האמת בפני ההבל, והיא תרסק את ראשו, וחיש נמוג, ואתם תהיו הקוראים שוד ושבר, בעוון התארים אשר בהם תתארו". (סורת) אלאנביאא', [פסוק] 18. ([18]).

סעיף רביעי

תנועת ההתנגדות האסלאמית מקדמת בברכה כל מוסלמי המאמץ את תפישת עולמה, המקבל את [דרך] מחשבתה, הדבק בדרכה, השומר את סודותיה, המעוניין להצטרף לשורותיה לשם מילוי החובה, ואללה יעניק לו את שכרו.

מימד הזמן והמקום של תנועת ההתנגדות האסלאמית

סעיף חמישי

מימד הזמן של תנועת ההתנגדות האסלאמית [בא לידי ביטוי] באימוץ האסלאם כדרך חיים. [מימד הזמן] נמשך מימי הולדתה של השליחות האסלאמית ודור המאמינים הראשון של ישרי הדרך [אלסלף אלצאלף] 19. אללה הוא תכליתה, השליח [הנביא מחמד] הוא דמות המופת שלה והקוראן הוא חוקתה. מימד המקום [או המרחב שבו היא מתפרשת] הוא כל מקום בו נמצאים מוסלמים המאמצים את האסלאם כדרך חיים, בכל פינה בכדור הארץ. באופן זה היא מכה שורשים בעמקי האדמה ומתפשטת כדי לחבוק את השמיים.

"הלא תראה למה המשיל אללה את האימרה הטובה: לאילן נאה ששורשיו נטועים איתן וצמרתו נישאת השמימה, ואת פריו ייתן תמיד בעתו ברשות ריבוננו. אללה ימשול משלים לאנשים למען יזכרו". (סורת) אבראהים, [פסוקים] 24-25.

הייחודיות והעצמאות

סעיף ששי

תנועת ההתנגדות האסלאמית היא תנועה פלסטינית ייחודית. היא נותנת את אמונה באללה **והיא מאמצת את האסלאם כדרך חיים.** היא פועלת כדי להניף את דגל אללה על כל שעל מאדמת פלסטין, **שהרי בצל האסלאם יכולים לחיות בני כל הדתות בשלווה וביטחון לחייהם,** לרכושם ולזכויותיהם. בהעדר האסלאם מתפתח סכסוך, מתפשט העושק [לכל עבר], פושה השחיתות ונוצרים סכסוכים ופורצות מלחמות.

יישר כוחו של המשורר המוסלמי מחמד אקבאל [20] [אשר כתב באחד משיריו]:

"כאשר האמונה אובדת, אין ביטחון ואין חיים למי שאינו מחייה דת

מי שחפץ בחיים ללא דת הריהו הופך את הכיליון לבן-לוויה להם [לחיים]".

הכלל-עולמיות [הגלובאליות] של תנועת ההתנגדות האסלאמית

סעיף שביעי

מעצם היותם של המוסלמים המאמצים את דרכה של תנועת ההתנגדות האסלאמית, והפועלים כדי לתמוך בה, לאמץ את עמדותיה ולחזק את מלחמת הקודש שלה [ג'האדה], **פזורים על-פני העולם כולו - התנועה היא כלל-עולמית.** היא ערוכה לכך, בשל בהירות מחשבתה, בשל תכליתה הנאצלת ובשל מטרותיה הנעלות.

על בסיס זה יש להתייחס אליה, להעריך את פועלה ולהעניק הכרה לתפקידה. [כל] מי ששולל את זכותה, משתמט מלסייע לה או קהו עיניו מראות והוא פועל במלוא המרץ לטשטוש תפקידה, הרי הוא כמי שמערער על הגורל [שנקבע מראש על-ידי אללה] וכמי שעוצם את עיניו מלראות את העובדות, בשוגג או במזיד. כאשר [אדם זה] יפקח את עיניו, הוא ייווכח לדעת כי המאורעות חלפו על פניו וכי הטענות [שיעלה] להצדקת עמדתו יתישו אותו, ויפה שעה אחת קודם. [21]

עולת בעלי קשר דם צורבת את הנפש יותר מאבחתה של חרב חדה ורבת עוצמה [22], [כפי שנאמר בקוראן]:

"הורדנו אליך ממרומים את הספר, למען יגלה את האמת, ויאשר את הספרים אשר נגלו לפניו, ויהיה נאמן לשומרם. על כן, שפוט ביניהם על-פי כל אשר הוריד אללה ממרומים, ואל תיטה אחר משוגות ליבם לסור מן האמת אשר נגלתה בפניך. לכל אחד בכם נתנו חוק ומנהג, ואילו חפץ אללה, היה עושה את כולכם אומה אחת, ואולם חפץ הוא לבחון כיצד תנהגו בכל אשר נתן לכם. על כן, שאפו להיות ראשונים במעשים טובים, כי אל אללה תשובו כולכם, ואז יודיעכם את כל הדברים אשר נחלקתם בהם." ([סורת] אלמא'דה, [פסוק] 48).

תנועת ההתנגדות האסלאמית היא איפוא חולייה אחת מהחוליות של מלחמת הקודש [ג'האד] בעימות עם הפלישה הציונית. [התנועה]

קשורה בקשר אמיץ להופעת החלל הקדוש [שהיד] עז אלדין אלקסאם ואחיו לוחמי הג'האד [מג'אהדין] מ[קרוב] אנשי **האחים המוסלמים בשנת 1936**. משם היא קשורה קשר הדוק לחולייה נוספת הכוללת מלחמת קודש [ג'האד] של הפלסטינים, וכן **למאמצים ולמלחמת הקודש [ג'האד] של האחים המוסלמים במלחמת 1948 ולפעולות הג'האד של האחים המוסלמים בשנת 1968 ולאחריה**.

למרות שהחוליות רחוקות זו מזו [מבחינת פערי הזמן שביניהן], ולמרות שהמכשולים שהערימו הנוהים אחר הציונות בפני לוחמי מלחמת הקודש [מג'אהדין] עצרו את המשך הג'האד, [חרף זאת] תנועת ההתנגדות האסלאמית נושאת עיניה להגשים את הבטחת אללה, ככל שיארך הדבר, שהרי השליח [מחמד], תפילת אללה עליו וברכתו לשלום, אמר: **"לא תגיע השעה [יום הדין] עד אשר יילחמו המוסלמים ביהודים ויהרגו אותם המוסלמים, ועד אשר יסתתר היהודי מאחורי האבנים והעצים, ו[אז] יאמרו האבנים והעצים: "הו מוסלמי, הו עבד אללה, יש יהודי מתחבא [מאחורי], בוא והרגהו".** ([חדית'] אשר מופיע אצל אל-בח'ארי ומסלם [23]).

סיסמתה [או המוטו] של תנועת ההתנגדות האסלאמית

סעיף שמיני

אללה הוא תכליתה [של התנועה], הנביא הוא דמות המופת שלה, הקוראן הוא החוקה שלה, מלחמת הקודש [ג'האד] הוא דרכה והמוות למען אללה הוא הנעלה במשאלותיה. [24]

פרק שני

הי ע ד י מ - המניעים והמטרות

סעיף תשיעי

תנועת ההתנגדות האסלאמית נולדה בתקופה שבה האסלאם נעדר מחיי היומיום. כתוצאה מכך, התערערו האיזונים, התבלבלו המושגים, השתנו הערכים ורשעים הפכו לבעלי השררה. דיכוי ואפילה שררו, הפחדנים נהגו כאילו היו נמרים, ארצות המולדת נגזלו, אנשים גורשו [לכל עבר] ונעו ונדו ללא מטרה בכל מקום עלי-אדמות נעלמה מדינת האמת ובאה מדינת השקר, ודבר לא נותר במקומו הנכון. כך כאשר האסלאם נעלם מהזירה, הכל משתנה, וכך מתהפכות היוצרות.

באשר למטרות, הרי הן: מלחמת-חורמה בשקר, הבסתו ומיגורו כדי שתשרור האמת, **יוחזרו ארצות המולדת [לבעליהן] ותישמע מעל מסגדיהן קריאת המואזין המכריזה על כינונה של מדינת האסלאם,** כדי שיחזרו האנשים והדברים כולם למקומם הנכון, ואללה יסייע [בכך], [כפי שמצוין בקוראן:] **"אלמלא הדף אללה אנשים, אלה בידי אלה, היתה הארץ נשחתת, ואולם אללה מרעיף ברכה על שוכני העולמים".** ([סורת] אלבקה, [פסוק] 251).

סעיף עשירי

תנועת ההתנגדות האסלאמית, המפלסת את דרכה, היא משענת לכל מדוכא, והיא תומכת בכל עשוק בכל כוחה. היא אינה חוסכת שום מאמץ כדי להעמיד על מכוננו את הצדק ולבטל את השקר, באומר ובמעש, הן במקום הזה והן בכל מקום שאליו תוכל להגיע ובו תוכל להשפיע.

פרק שלישי

האסטרטגיה והאמצעים

האסטרטגיה של תנועת ההתנגדות האסלאמית

פלסטיין היא אדמת וקף אסלאמי

סעיף אחד-עשר

תנועת ההתנגדות האסלאמית מאמינה שאדמת פלסטיין היא אדמת הקדש אסלאמי [וקף] לדורות של מוסלמים עד תחיית המתים. אסור להפקיר אותה או חלק ממנה או לוותר עליה או על חלק ממנה. אין היא קניינה של אף מדינה ערבית, או כל מדינות ערב, ולא של אף מלך או נשיא, או כל המלכים והנשיאים, ואין היא קניינו של שום ארגון או כל הארגונים כולם, בין אם הם פלסטינים או ערביים, זאת משום שפלסטיין היא אדמת הקדש [וקף] אסלאמי לדורות של המוסלמים עד יום תחיית המתים. זה דינה לפי ההלכה האסלאמית [אלשריעה אלאסלאמיה], וחל עליה אותו הדין החל על כל טריטוריה אשר כבשו המוסלמים בכוח הזרוע, מאחר שבזמן הכיבוש הקדישו [הכובשים המוסלמים] אותן [את האדמות האלה] כאדמות הקדש [וקף] למוסלמים לדורותיהם עד יום תחיית המתים.

כך היה הדבר: לאחר שמפקדי הצבאות האסלאמיים כבשו את אלשאם [סוריה-רבתי, הכוללת את סוריה, לבנון, ירדן וארץ ישראל] ואת עיראק, הם שלחו את הח'ליף המוסלמי, עמר בן אלח'טאב, [איגרות] בהן נועצו בו לגבי [גורל] האדמה הכבושה - האם יחלקוה בין החיילים או שיתירו אותה לבעליה, או [האם לפעול בדרך אחרת?]. לאחר התייעצויות ודיונים בין ח'ליף המוסלמי, עמר בן אלח'טאב, לבין חברי שליח אללה [צחאבת אלרסול], תפילת אללה עליו וברכתו לשלום, התקבלה החלטה לפיה האדמה תישאר בידי בעליה שיוכלו ליהנות ממנה ומפירותיה. באשר ל[זכות] החזקה על האדמה ולאדמה עצמה [נקבע כי] היא תהיה הקדש [וקף] למוסלמים לדורותיהם עד יום תחיית המתים, אך לבעליה תישמר זכות ההנאה [מהפירות] בלבד. הקדש זה מתקיים כל עוד קיימים השמים והארץ [כלומר לעולם ועד], לכן כל מעשה המנוגד להלכה האסלאמית בנוגע לפלסטיין בטל ומבוטל ביחס למבצעיו, [ונאמר בקוראן:] "אכן זו האמת הוודאית. לכן הלל את שם ריבונך הנשגב". ([סורת] אלואקעה, [פסוקים] 95-96).

המולדת והלאומיות הפרטיקולארית [וטניה] מנקודת מבטה של תנועת ההתנגדות האסלאמית בפלסטיין

סעיף שנים-עשר

מנקודת מבטה של תנועת ההתנגדות האסלאמית הלאומיות הפרטיקולארית [אלוטניה 25]] היא חלק מהאמונה הדתית. אין בלאומיות זו דבר חמור יותר או עמוק יותר מזה שהאויב רומס את אדמת המוסלמים. [אז] הופכים מלחמת הקודש [ג'האד] בו [באויב] והיציאה נגדו לחובה אישית [פרצי עין] על כל מוסלמי ומוסלמית: האישה יוצאת [כלומר רשאית לצאת] להילחם בו [באויב] ללא רשות בעלה, והעבד [רשאי לצאת להילחם באויב] ללא רשות אדוניו. דבר כזה לא קיים בשום משטר אחר [זולת המשטר האסלאמי], וזו עובדה שאין עליה עוררין. אם [התנועות] הלאומיות השונות היו מקיימות ביניהן זיקה משיקולים חומריים, אנושיים או אזוריים, הרי שבלאומיות הפרטיקולארית של תנועת ההתנגדות האסלאמית כל השיקולים הללו כבר קיימים. [לתנועת ההתנגדות האסלאמית] יש אף יותר מכך, וזהו הדבר החשוב ביותר: שיקולים ריבוניים [במשמעות הדתית ולא הלאומית] המעניקים לה נשמה וחיים, שהרי היא מחוברת למקור הרוח ולזה המעניק את החיים. היא מניפה בשמי המולדת את הדגל האלוהי המחבר את הארץ ואת השמיים בקשר אמיץ, [ונאמר בקוראן:] "כאשר בא משה והשליך את מטהו, התבטל הכישוף והמכשף". [בנוסף כתוב בקוראן:] "כבר התברר ההבדל בין הבינה לבין המדוחים [כלומר התעיה בדרך]. כל הכופר בשיקוצים ומאמין באללה, יזכה להיאחז ביתד איתנה אשר לא תיעקר. אללה קשוב ויודע". ([סורת] אלבקה, [פסוק] 256).

פתרונות של שלום, היוזמות [המדיניות] והועידות בינלאומיות

סעיף שלושה-עשר

היוזמות [המדיניות], ומה שקרוי פתרונות של שלום והועידות הבינלאומיות לפיתרון הבעיה הפלסטינית, עומדים בסתירה לתפישת העולם של תנועת ההתנגדות האסלאמית. ויתור על חלק כלשהו מ[אדמת] פלסטין כמוהו כזניחת חלק מן הדת; שהרי שהלאומיות הפרטיקולארית של תנועת ההתנגדות האסלאמית היא חלק מדתה, ועל זאת היא מחנכת את אנשיה, ו[הם] נלחמים מלחמת קודש [יג'אהדון] למען הנפת דגל אללה במולדתם, [ונאמר בקוראן:] "אללה הוא המנצח [בסופו של דבר], ואולם מרבית האנשים אינם יודעים". ([סורת] יוסף, [פסוק] 20).

מדי פעם עולה קריאה לכינוס ועידה בינלאומית כדי לדון בפתרון הבעיה [הפלסטינית], וישנם המסכימים [לקיומה] וישנם המסרבים [לכך], מסיבה זו או אחרת, כשהם דורשים מימוש תנאי או תנאים [מסוימים] תמורת הסכמתם לכינוס הוועידה ולהשתתפותם בה. תנועת ההתנגדות האסלאמית מכירה היטב את הצדדים [קרי: המשתתפים בהן] שמהן מורכבות הוועידות ואת עמדותיהם [השליליות] כלפי ענייני המוסלמים בעבר ובהווה. לפיכך, היא אינה רואה בוועידות אלה [מסגרות] המסוגלות לקיים את הדרישות [של הפלסטינים] או להשיב [להן] את הזכויות או לעשות צדק לעשוקים. שכן, ועידות אלו אינן אלא אחת מדרכי השררה של הכופרים באדמת המוסלמים, ואימתי עשו הכופרים צדק עם בעלי האמונה? [שהרי כתוב בקוראן:] "לא תנוח דעתם של היהודים, וגם לא של הנוצרים, עד אם תלך בדתם. אמור, רק דרך הישר הניתנת מעם אללה היא דרך הישר." ([סורת] אלבקה, [פסוק] 120).

אין פתרון לבעיה הפלסטינית אלא באמצעות הג'האד. באשר ליוזמות, ההצעות והועידות הבינלאומיות, הרי הן בזבוז זמן והבל הבלים. שכן, העם הפלסטיני מכובד מכדי שיזלזל בעתידו, בזכויותיו ובגורלו, ו[נאמר] במסורת [חדית'] הנאצלת: "אנשי אלשאם [סוריה, לבנון, ירדן וארץ ישראל] הם שוט [של אללה] בארצו, שבאמצעותם הוא מתנקם בכל אשר יחפוץ מקרב עבדיו. אסור שהצבועים שבקרבתם יגברו על המאמינים, אלא ימותו בצער וייאוש". (מסופר על-ידי אלטבראני [26] [כחדית'] מוסמך ביותר ואחמד [כחדית'] מהימן וייתכן שהוא הנכון. שניהם [בדרך-כלל נחשבים] מהימנים, אך [רק] אללה יודע [את האמת המוחלטת]).

שלושת המעגלים

סעיף ארבע-עשר

בעיית שחרור פלסטין קשורה בשלושה מעגלים: המעגל הפלסטיני, המעגל הערבי והמעגל האסלאמי. לכל אחד מן המעגלים האלה יש תפקיד במאבק [צראע] נגד הציונות ו[מוטלים עליו] חובות. הזנחת אחד המעגלים האלה הינה טעות חמורה ובורות מבישה, שהרי פלסטין היא אדמה אסלאמית, אשר הינה כיוון התפילה הראשון מבין השניים [ירושלים ומכה] [27], והמקום השלישי [בקדושתו] לאחר שני המקומות הקדושים [מכה ומדינה], ומקום מסעו הלילי של שליח אללה, תפילת אללה עליו וברכתו לשלום. [ונאמר בקוראן:] "ישתבח שמו של המסיע את עבדו בלילה מן המסגד הקדוש אל המסגד הקיצון [אלמסג'ד אלאקצא] אשר ברכתנו על סביבותיו, למען נראה לו את אותותינו. הוא שומע ומבחין". ([סורת] אלאסרא', [פסוק] 1).

הואיל וכך הדבר, הרי ששחרורה [של פלסטין] הוא חובה אישית על כל מוסלמי בכל מקום שבו הוא נמצא. [אך ורק] על יסוד זה יש להתייחס ל[אופן פיתרון] הבעיה [הפלסטינית], ועל כל מוסלמי להבין זאת היטב.

ביום שהבעיה [הפלסטינית] תטופל על יסוד זה, [כלומר ביום] שבו יגוייסו היכולות של שלושת המעגלים, המצב הנוכחי ישתנה ויום השחרור יהיה קרוב יותר, [כפי שנאמר בקוראן:] "היראה [פחד] בליבם [של היהודים] מפניכם גדולה מיראתם את אללה, כי הם עם אשר לא יבין". ([סורת] אלחשר, [פסוק] 13).

מלחמת הקודש [ג'האד] למען שחרור פלסטין הוא חובה אישית

סעיף חמישה-עשר

ביום שהאויבים גוזלים חלק מאדמת המוסלמים, הג'האד [הופך] לחובה אישית על כל מוסלמי. בנוגע להתמודדות עם גזילת פלסטין על-ידי היהודים, אין מנוס מהנפת דגל הג'האד, דבר המחייב הפצת תודעה אסלאמית בקרב ההמונים במישור המקומי, הערבי, והאסלאמי, ואין מנוס מהפצת רוח הג'האד בקרב האומה [האסלאמית], מלהתעמת עם האויבים ומלהצטרף לשורות לוחמי הג'האד [מג'אהדין].

כמו-כן, אין מנוס מכך שבפעולת טיפוח התודעה [האסלאמית-ג'האדית] ישתתפו חכמי-הדת [עלמא], אנשי החינוך ואנשי ההסברה ותקשורת, כמו גם הציבור המשכיל, ובמיוחד הדור הצעיר והמנהיגים [שיוח'] של התנועה האסלאמית. בנוסף, אין מנוס מלהכניס שינויים מהותיים בתוכניות הלימודים, שיחלצו אותן מהשפעות הפלישה הרעיונית, שהוחדרה אליהם על-ידי המזרחנים והמיסיונרים, אשר החלה בפשיטה מפטיעה על האזור לאחר שצלאח אלדין אלאיובי הביס את צבאות הצלבנים. שכן, הצלבנים הבינו כי אי-אפשר להביס את המוסלמים, אלא באמצעות הכשרת הדרך לכך, וזאת באמצעות פלישה רעיונית שתבלבל את מחשבתם, תעוות את מורשתם ותנעץ סכין באידיאלים שלהם, [ורק] לאחר מכן התקיימה הפלישה באמצעות כוחות הצבא. זו היתה הכנה לפלישה האימפריאליסטית, שכן הגנרל אלנבי הכריז בכניסתו לירושלים: "עכשיו תמו מסעות הצלב", ו[אילו] הגנרל גורו עמד על קברו של צלאח אלדין ואמר: "הנה חזרנו, צלאח אלדין". האימפריאליזם סייע לחיזוקה של הפלישה הרעיונית ולהעמקת שורשיה, והוא עדיין [מסייע בכך]. כל זאת הכשיר את הדרך לאובדן פלסטין.

אין מנוס מהחדרת בעיית פלסטין למוחותיהם של הדורות המוסלמים [ולהבהיר להם] שהיא בעיה דתית, ויש לטפל בה על בסיס זה. שכן, יש בה [בפלסטין] מקומות קדושים לאסלאם, שהרי נמצא בה מסגד אלאקצא הקשור בקשר בל-יינתק למסגד הקדוש [במכה], כל זמן שקיימים השמיים והארץ, באמצעות המסע הלילי של נביא אללה, תפילת אללה עליו וברכתו לשלום, ועלייתו השמימה ממנו, [כפי שנאמר החדית':] "השהייה באזורי הספר למען אללה [במשך] יום אחד [28] טובה מהעולם הזה וכל אשר בו. כמו-כן, שטח מצומצם בגן העדן טוב יותר מהעולם הזה וכל אשר בו. הליכתו של העבד למען אללה והיציאה בשעת שחר [למען אללה] טובים מהעולם הזה ומה [שנמצא] בו". (כמסופר [בקבצי החדית' של] אלבח'ארי, מסלם, אלתרמד'י ואבן מאג'ה). "בחיי זה אשר נשמתו של מחמד נתונה בידו [כלומר אללה], כמה הייתי משתוקק להשתתף בפשיטה למען אללה ולהיהרג, ואחר-כך [אם לא אהרג, אשתוקק שוב] להילחם ואז להיהרג, ואחר-כך [אם לא אהרג, אשתוקק שוב] להילחם ואז להיהרג". (כמסופר על-ידי אלבח'ארי ומסלם).

חינוך הדורות [הבאים]

סעיף שישה-עשר

אין מנוס מלהקנות לדורות האסלאמיים [הבאים] באזורנו חינוך אסלאמי המסתמך על קיום מצוות הדת ולימוד מודע של ספרו של אללה [הקוראן] ושל ההלכה [סנה] של הנביא [מחמד]. כמו-כן עלינו ללמד אותם [באותו אופן] את ההיסטוריה והמורשת האסלאמיות ממקורותיהן המוסמכים [וזאת] בהכוונה של מומחים ומלומדים, ולבסס את תוכניות הלימודים בצורה נכונה [התואמת את] מחשבותיו ואת אמונתו של [התלמיד] המוסלמי, בד בבד עם ההכרח ללימוד באופן מודע של האויב ויכולותיו החומריות והאנושיות, ו[תוך כדי] הכרת נקודות התורפה והעוצמה שלו והכרת הכוחות התומכים בו והעומדים לצידו. [כמו כן, יש הכרח להכיר את האירועים השוטפים, להיות מעודכנים, וללמוד את הניתוחים והפרשנויות עליהם. בד בבד יש צורך בתכנון להווה

ולעיתיד [29], ולחקור כל תופעה שהיא, כדי שהמוסלמי לוחם הג'האד [מג'אהד] יחיה את חייו כשהוא מודע למטרתו, יעדו ודרכו ובמה שמתרחש סביבו, [והרי כתוב בקוראן:] "בני, חפץ שמשקלו כמשקל גרעין חרדל, גם אם יהיה בתוך סלע או במרומי השמים או במעמקי האדמה, אללה ימצאנו. אללה אנין דעת ומכיר כל דבר לפני ולפנים. בני, קיים את התפילה וצווה לנהוג בדרך ארץ ואסור את המגונה, ושא כל פגע בעוז רוח. זו הנחישות הראויה. אל תבוז לבריות ואל תעלוץ בחוצות. אללה אינו אוהב את היהירים והרברבנים". ([סורת] אללקמאן, [פסוקים] 16-18).

תפקיד האישה המוסלמית

סעיף שבעה-עשר

תפקידה של האישה המוסלמית במערכת השחרור אינו נופל מזה של הגבר המוסלמי, שכן היא בית-היוצר של הגברים. יש לה תפקיד בכיר באכוונת הדורות [הבאים] ובחינוכם. אכן האויבים הבינו כבר את [חשיבות] תפקידה, והם מביטים עליה [וטוענים] שאם יוכלו לאכוונה ולגדלה כרצונם, הרחק מן האסלאם, אזי הם ינצחו במערכה. לכן אתה מגלה שהם מקדישים לניסיונותיהם [להשיג זאת] מאמץ ממושך באמצעות הסברה, סרטים ותוכניות-הלימודים [אותם מנהלים] באמצעות כלי השרת שלהם המשולבים בארגונים ציוניים שמאמצים שמות משמות שונים, כגון "ארגון הבונים החופשיים" [30], מועדוני ה"רוטרי" [31] וקבוצות ריגול ו[כמו-כן] קבוצות] אחרות, שכולם אינם אלא מאורות של הרס ושל מהרסים. לארגונים ציונים אלה ישנם משאבים חומריים עצומים המאפשרים להם למלא את תפקידם בתוך חברות [שונות] במטרה שהן תקיימנה את פעילותן בלי שהאסלאם יהיה קיים בזירה וכדי שהוא יהיה מנוכר בקרב אנשיו [המוסלמים]. לכן, על האסלאמיים [32] [אלאסלאמיין] למלא את תפקידם כשמדובר בהתמודדות עם תוכניות [או מזימות] של אותם מהרסים, וביום שהאסלאם [יוכל] לאכוון את החיים, הוא יחסל את הארגונים האלה העוינים את האנושות ואת האסלאם.

סעיף שמונה-עשר

האישה בבית לוחם הג'האד [אלבית אלמג'אהד] ובמשפחה לוחמת הג'האד [אלאסרה אלמג'אהדה], בין אם היא אם או אחות, ממלאת את התפקיד החשוב ביותר בהשגחה על הבית, בגידול הילדים על מושגים וערכי מוסר הנובעים מהאסלאם ובחינוך ילדיה לקיום מצוות הדת [האסלאמית] כהכנה לתפקיד הג'האדי שמחכה להם. על כן, אין מנוס מלהקדיש תשומת לב לבתי-הספר ולתוכניות הלימודים שלפיהן מחנכים את הילדה המוסלמית, כדי שתגדל ותהיה אם ישרה המודעת לתפקידה במערכה [למען] השחרור [של פלסטין].

כמו-כן, אין מנוס מכך שהיא תהיה בעלת תודעה ומודעות מספיקים לניהול ענייני הבית, שהרי החסכנות ומניעת בזבז בהוצאות המשפחה הם אחת הדרישות ההכרחיות להמשך הדרך בתנאים הקשים האופפים [אותנו], שכן עליה להציב מול עיניה [את העובדה] שהכסף המצוי ברשותה כמוהו כדם שעליו לזרום אך ורק בעורקים לשם המשך החיים של הצעירים והמבוגרים כאחד, [כפי שמצוין]

[בקוראן:] "המתמסרים והמתמסרות [המוסלמים והמוסלמיות], והמאמינים והמאמינות, והאדוקים והאדוקות, ואנשי האמת, ונשות האמת, ועזי הרוח, ועזות הרוח, והענווים והענוות, והנותנים צדקה והנותנות צדקה, והצמים והצמות, והשומרים והשומרות על תום ערוותם, והמרבבים והמרבות להזכיר את שם אללה – להם הכין אללה מחילה ושכר כביר". ([סורת] אלאחזאב, [פסוק] 35).

תפקיד האמנות האסלאמית במערכת השחרור

סעיף תשעה-עשר

לאמנות כללים וקני-מידה. האם ניתן באמצעותה לפסוק אם היא אמנות אסלאמית או ג'אהילית[33]? סוגיות השחרור האסלאמי זקוקות **לאמנות אסלאמית** אשר מרוממת את הרוח, בלי להבליט צד [היבט] אחד באדם על פני צד [היבט] אחר; אדרבא, עליה לרומם את כל הצדדים [כל ההיבטים של האדם] באיזון ובהרמוניה. שכן, האדם הוא יצור יחיד-במינו ונפלא, [שמקורו] מקומץ עפר [קרי: ההיבט הגשמי] ונשמת רוח [של אללה]. לפיכך, האמנות האסלאמית מתייחסת לבן-האדם בהסתמך על-כך, בעוד שהאמנות הג'אהלית מתייחסת לגוף, ומעדיפה את הפאן של העפר [שבאדם, קרי: מדגישה את הצד החומרי על-פני ההיבט הרוחני].

לפיכך, הספר, המאמר, הפרסום [נשרה], הדרשה [מועט'ה], האיגרת, שיר-העם, השיר הפיוטי, הזמר, המחזה וכיוצא בזה, אם הם מכילים את מאפייני האמנות האסלאמית, אזי הם נמנים עם המרכיבים הדרושים לגיוס הרעיוני, ו[הם] המזון המתחדש [הנחוץ] להמשך הדרך ולהענקת מנוחה לנפש, שהרי הדרך ארוכה היא והסבל רב והנפש נלאית. כלומר, **האמנות האסלאמית מעוררת את הפעילות, יוצרת דינאמיות, ומעוררת בנפש משמעויות נשגבות והתנהגות נאותה**. אין דבר שמתקן את הנפש אם היא שרויה במצב של רפיון, זולת המעבר ממצב מסוים למצב אחר. כל אלה דברים רציניים ולא בדיחות הדעת, שכן האומה לוחמת הג'האד [מג'אהדה] אינה חומדת לצון.

ערבות הדדית [סולידאריות] חברתית

סעיף עשרים

החברה המוסלמית היא חברה שבה שוררת ערבות הדדית [סולידאריות]. אכן, השליח [הנביא מחמד], תפילת אללה עליו וברכתו לשלום, כבר אמר [בחדית']: "ישר כוחם של בני שבט אלאשעריין [34] כאשר היה להם קשה באזור המיושב או ב[מהלך] מסע, הם היו אוספים את כל אשר היה להם והתחלקו בו באופן שווה". זו הרוח האסלאמית שצריכה לשרור בכל חברה מוסלמית. לפיכך, החברה הניצבת **מול אויב אכזר הנוהג כנאצי** [35] ואינו מבדיל בין גבר לאישה או בין מבוגר לצעיר, היא זו שעליה לעטות על עצמה את רוח האסלאם הזאת. שהרי, האויב שלנו מסתמך על עונש קולקטיבי, גזל מחוזות המולדת ו[גזל] רכושם של האנשים, ו[כמו כן] רדיפתם [של הפלסטינים] במקומות גלותם ובמקומות התקבצותם. הוא [האויב הציוני] מסתמך על שבירת עצמות, ירי בנשים, זקנים וטף – עם ובלי סיבה. [האויב הנ"ל]

פתח מחנות-מעצר כדי להשליך לתוכם אלפים רבים [של פלסטינים החיים בהם] בתנאים תת-אנושיים. בנוסף לכך, [הוא] הורס בתים, הופך ילדים ליתומים ומוציא פסקי-דין מקפחים לאלפי צעירים כדי שיבלו את מיטב שנות חייהם במחשכי בורות הכלא.

הנאציות [ההתנהגות הנאצית] של היהודים אכן כללה [התנהגות ברוטאלית כלפי] נשים וטף והטלת מורא בכלל [האוכלוסייה]. הם נלחמים בפרנסתם של אנשים, סוחטים את כספם ורומסים את כבודם. במעשיהם המזוויעים הם נוהגים באנשים בצורה ברוטאלית יותר מפושעי מלחמה, ו[השימוש שהם עושים] בהגליה מן המולדת הוא סוג של רצח. לכן, כדי להתמודד עם מעשים [נפשעים] אלה אין מנוס מערבות הדדית חברתית בין האנשים, ואין מנוס מלהתייבץ מול האויב כגוף אחד, שאם יתלונן בו איבר אחד [על פגיעה בו מצד גורם זר] אזי שאר האיברים מזדהים איתו כשהם משגיחים עליו במשך הלילה ומפתחים למענו חום. [36]

סעיף עשרים-ואחד

האחריות החברתית ההדדית כוללת מתן **סיוע חומרי או מוראלי לכל נזקק** או השתתפות בביצוע חלק מהמשימות [המוטלות עליו]. [כפועל יוצא מכך,] על החברים בתנועת ההתנגדות האסלאמית לראות את טובת ההמונים כאילו היתה טובתם האישית. אל להם לחסוך במאמצים כדי לממשה ולשמור עליה, ועליהם למנוע כל מניפולציה לגבי כל דבר המשפיע על עתידם של הדורות הבאים וכל דבר העלול לגרום לנזק לחברה שלהם; שכן ההמונים הם חלק מהם [מחברי התנועה] וכוחה [של התנועה] נובע מכוחם [של ההמונים] ועתידה [של התנועה] הוא גם עתידם [של ההמונים]. חובה על החברים בתנועת ההתנגדות האסלאמית לקחת חלק בשמחתם של האנשים [כלומר הפלסטינים] ויגונם, לאמץ את דרישות הציבור ואת מה שיגשים [בו-זמנית] את האינטרסים שלה [של התנועה] ואת האינטרסים שלהם [של הציבור הפלסטיני]. ביום שבו תשרור רוח כזאת תעמיק האחוה, ויהיו שיתוף-פעולה וחמלה הדדית, תתהדק האחדות, ותחזקנה השורות לנוכח העימות עם האויבים.

הגורמים התומכים באויב

סעיף עשרים-ושניים

האויבים תכננו היטב [את מעשיהם] במשך זמן רב [והצליחו] להשיג מה שעלה בידיהם להשיג, כשהם לוקחים בחשבון את הגורמים המשפיעים על מהלך העניינים. לפיכך, הם פעלו כדי לצבור נכסים חומריים אדירים ורבי-השפעה, שאותם שעבדו לשם הגשמת חלומם. כך, באמצעות כספם הם השתלטו על אמצעי התקשורת הבינלאומית: סוכנויות-הידיעות, העיתונות, בתי ההוצאה לאור, תחנות-השידור וכיוצא בזה. זאת ועוד, באמצעות כספם הם הציתו מהפכות במקומות שונים בעולם כדי להגשים את האינטרס שלהם ולקטוף את הפירות, שהרי הם עמדו מאחורי המהפכה הצרפתית, המהפכה הקומוניסטית ורוב המהפכות שעליהן שמענו ואנו שומעים פה ושם. באמצעות כספם הם [גם] הקימו ארגונים חשאיים הפרושים במקומות שונים בעולם, וזאת כדי להרוס את החברות [השונות] ולממש את האינטרסים של הציונות. [מדובר בארגונים] כגון "הבונים

החופשים", מועדוני ה"רוטרי", "לאיונס" [37], "בני ברית" ואחרים. כולם הם ארגוני ריגול הרסניים, שבאמצעות כספים הצליחו להשתלט על הארצות האימפריאליסטיות ולהמריצן להשתלט על ארצות רבות כדי שיוכלו למצות את אוצרותיהן עד תומם ולהפיץ בהן את שחיתותם. [38]

באשר למלחמות המקומיות והעולמיות, ניתן לדבר על כך בלי לחוש מבוכה. ובכן, הם עמדו מאחורי מלחמת העולם הראשונה, אשר בה הצליחו לחסל את מדינת הח'ליפות האסלאמית [כלומר את האימפריה העות'מאנית], להפיק רווחים חומריים ולשלוט על רבים ממקורות העושר. הם [גם] השיגו את הצהרת בלפור, והקימו את חבר-הלאומים כדי שבאמצעותו יוכלו לשלוט על העולם. הם [גם] אלה שעמדו מאחורי מלחמת העולם השנייה, שבה הפיקו רווחים אדירים מסחר בציד מלחמתי והכשירו את הקרקע להקמת מדינתם. הם הורו על הקמת ארגון האומות המאוחדות ומועצת הביטחון שהחליפו את חבר הלאומים, כדי שיוכלו לשלוט בעולם באמצעותם. אין מלחמה מתנהלת בשום מקום בלי שידיהם תהיינה מאחוריה, [כפי שמצוין בקוראן]: "כל אימת שילבו את אש המלחמה, יכבנה אללה. הם מבקשים למלא את הארץ שחיתות, ואולם אללה אינו אוהב את המושחתים". ([סורת] אלמא'דה, [פסוק] 64) [39].

שכן, הכוחות האימפריאליסטיים במערב הקפיטליסטי ובמזרח הקומוניסטי תומכים באויב [הציוני] בכל כוחם, מבחינה חומרית ואנושית. [הכוחות האלה] מחליפים תפקידים, וביום שיופיע האסלאם [במלוא עוצמתו] יתאחדו [כל] כוחות הכפירה במלחמה נגדו, שהרי הכופרים הם עדה אחת [40], [כפי שמופיע בקוראן]: "הו המאמינים, אל תקחו לכם ידידי נפש שלא מביניכם, כי לא יחסכו כל מאמץ לחבל בכם. הם שמחים במצוקתכם והשנאה רושפת בפייהם, אך אשר יסתירו בלבם חמור עוד יותר. בזאת ביארנו לכם את האותות, אם תשכילו להבין." [אל עמרן, [פסוק] 118]. [בחלק מהנוסחים מופיע: לא לשווא מסתיים הפסוק בדברי אללה: "אם תשכילו להבין"]].

פרק רביעי

עמדותינו כלפי :

א. התנועות האסלאמיות [האחרות]

סעיף עשרים ושלושה

תנועת ההתנגדות האסלאמית מתייחסת בכבוד ובהערכה לתנועות האסלאמיות האחרות. גם אם היא חלוקה עליהן בנוגע לעמדה או לתפיסה, היא מסכימה עמן לגבי עמדות ותפיסות [מסוימות]. היא מתייחסת אל התנועות הללו אם הן מפגינות כוונות טובות ונאמנות לאללה, שמהן ניתן להסיק כי הן נכללות בשערי האג'תהאד [41] [קרי: אינן סוטות מן הדת המוסלמית], וכל עוד הן מתנהלות בתחומי המעגל האסלאמי שכן לכל מג'תהד [מלומד דתי או פוסק הלכה] יש חלק [במאמץ הנ"ל].

אכן, תנועת ההתנגדות האסלאמית רואה בתנועות הללו פוטנציאל [העשוי לעמוד] לרשותה, ומבקשת מאללה הדרכה ותבונה לכולם [לכל אנשי התנועות האסלאמיות], שכן היא אינה שוכחת לרגע כי היא נושאת את דגל האחדות ומשקיעה מאמצים רבים להגשמתם, בהתאם לקוראן ולסנה. [ונאמר בקוראן:] "בקשו כולכם מעוז בחבל אשר הושיט אללה ואל תתפלגו, וזכרו את החסד שנטה לכם אללה כאשר קרב את לבותיכם בהיותכם אויבים, והפכתם בחסדו לאחים, וכאשר הייתם על סף תהומה של אש, הצילכם ממנה. כך יבאר לכם אללה את אותותיו למען תישירו לכת". ([סורת] אל עמרן, [פסוק] 103) [בחלק מהנוסחים כתוב בטעות פסוק 102].

סעיף עשרים וארבעה

תנועת ההתנגדות האסלאמית אוסרת על פגיעה או השמצה של בודדים או קבוצות; למאמין אסור להשמיץ או לקלל, ויש להפריד בין זה לבין נקיטת עמדות או התייחסות או התנהגות. לתנועת ההתנגדות האסלאמית הזכות לזהות טעות ולהזהיר מפניה ולעשות לגילוי ולהבהרת האמת בנוגע לסוגייה הנדונה על-ידי [נקיטת] גישה אובייקטיבית, שכן החכמה אינה בנמצא ולכן המאמין נוטל אותה באשר ימצאנה, [ונאמר הקוראן:] "אין אללה אוהב את הנושאים קולם בדברי גנאי, אלא אם כן נגרם להם עוול. אללה שומע ויודע. בין אם תעשו טוב בגלוי ובין אם תסתירו או תמחלו על רעה, הנה אללה נעתר וכל יכול". ([סורת] אלנסאא', [פסוקים] 148-149).

ב. התנועות הלאומיות [אל-חרכאת אל-וטניה] בזירה הפלסטינית :

סעיף עשרים וחמישה

[תנועת ההתנגדות האסלאמית] נוהגת בהן בכבוד הדדי, מעריכה את הנסיבות שבהן הן נמצאות ואת הגורמים הסובבים אותן והמשפיעים עליהן, והיא מחזקת את ידיהן כל עוד הן אינן נאמנות למזרח הקומוניסטי או למערב הנוצרי [גם: הצלבני]. [42] תנועת ההתנגדות האסלאמית מבטיחה לכל המשתייך אליה או מזדהה עמה שהיא תנועה ג'האדית מוסרית ובעלת מודעות לראייתה את החיים, ובהתנהגותה כלפי אחרים, היא מתעבת את האופורטוניזם והיא מאחלת אך טוב לבני האדם, לבודדים או לקבוצות, אינה שואפת להשיג רווחים חומריים, או מוניטין לשמו או לרווחים הנובעים ממנו, [וכתוב בקוראן:] "הכינו כוח לקראתם ככל שתוכלו". ([סורת] אלאנפאל, [פסוק] 60). [43] [זאת] לשם קיום החובה וכדי לזכות בשביעות רצוננו של אללה, ואין לה שום שאיפה מעבר לכך.

כל הזרמים הלאומיים הפועלים בזירה הפלסטינית למען שחרור פלסטין יכולים להיות בטוחים שיש להן בסיס וסיוע באופן מילולי ומעשי בהווה ובעתיד. [התנועה] מכנסת ואינה מפרקת, מחזקת ואינה מפזרת, מלכדת ואינה מפלגת, מעריכה כל מילה טובה ומאמץ אמיתי, ומאמצים ברוכים, נמנעת ממחלוקות שוליות, אינה שועה לשמועות ולדברי הבל; כל זאת תוך שהיא מודעת לזכות ההגנה העצמית. כל המתנגד או החולק על עמדות אלו מעליל מטעם האויבים או מטעם אלה הצועדים במחיצתם במטרה לזרוע בלבול

ופילוג השורות והסחת הדעת לעניינים שוליים, [ומצוין בקוראן:] "הו המאמינים, בבוא אליכם איש מופקר ובפיו הודעה, ברו את הדבר, פן תפגעו באנשים בשוגג, ותחרטו על כל שעוללתם". (סורת) אלחג'ראת], (פסוק) 6).

סעיף עשרים וששה

תנועת החמאס מתייחסת לתנועות הפלסטיניות – אשר אינן נאמנות למזרח או למערב – בראיה חיובית; עם זאת, אין זה מונע ממנה את הזכות לדון בנושאים המצויים על סדר היום במישור המקומי והבינלאומי ביחס לסוגיה הפלסטינית, דיון ענייני המשקף את מידת הסכמתה או את חילוקי הדעות שיש לה עם האינטרס הלאומי, בהסתמך על התפישה האסלאמית [שלה].

ג. ארגון השחרור הפלסטיני [אש"פ] [44]

סעיף עשרים ושבעה

אש"פ היא התנועה המקורבת ביותר לתנועת ההתנגדות האסלאמית והיא מהווה גם אב, גם אח, גם קרוב וגם רע. לפיכך, האם יכול המוסלמי להתעלם מאביו או אחיו או קרובו או חברו? שהרי מולדתנו אחת, אסוננו אחד, גורלנו אחד ואויבנו משותף.

הנסיבות שבהן הוקם הארגון [אש"פ] ואווירת הבלבול הרעיוני ששרר בעולם הערבי כתוצאה מהכיבוש הרעיוני, שהעולם הערבי היה ועודנו נתון תחת השפעתו מאז תבוסת הנצרות, ושאותו חזקו מגמות האוריינטליזם, המיסיונריות והאימפריאליזם, [ובכן – במצב זה] אימץ אש"פ את רעיון המדינה החילונית וכך אנו רואים זאת. אולם הרעיון החילוני מנוגד לחלוטין לרעיון הדתי והרי העמדות, ההתנהלות וקבלת ההחלטות מתבססים על הרעיונות.

מכאן, חרף הערכתנו לאש"פ ולמה שהוא מסוגל להתפתח – ובלי לזלזל בתפקידו במסגרת המאבק הערבי הישראלי – אין ביכולתנו להחליף את מוסלמיותה של פלסטין בהווה ובעתיד ולאמץ את הרעיון החילוני, שכן האסלאמיות של פלסטין היא חלק מדתנו ומי שמזלזל בדתו מפסיד, [כפי שמופיע בקוראן:] "מי ימאס בדת אברהם מלבד האיש שמילא את לבו סכלות?" (סורת) אלבקרה, [פסוק] 130).

ביום בו יאמץ אש"פ את האסלאם כדרך חיים, אנו נהיה חייליו ומקור האש השורפת את האויבים. אולם עד שזה יקרה – ואנו מייחלים מאללה שזה יתרחש בקרוב – יחסה של תנועת חמאס כלפי אש"פ הוא כיחס הבן לאביו, והאח לאחיו, והקרוב לקרובו. הלא הוא סובל בסבלו כאשר ייפגע, מחזק את ידי בעימות מול האויבים ומאחל לו שילך בדרך הישר ויפעל בתבונה.

אחיך [הוא] אחיך שכן מי שאין אח לו – (הריהו הוא משול למי) ששש אלי קרב ללא נשק

אך בן דודו של האדם – דע מה מצב הכנפיים שלו; שכן – האם יוכל הנץ להתעופף ללא כנפיים?

ד. המדינות והממשלות הערביות והאסלאמיות :

סעיף עשרים ושמונה

הכיבוש הנוצרי [או הצלבני] הוא כבוש מרושע, אינו בוחל בשום דרך, עושה שימוש בכל האמצעים הבזויים להגשמת מטרותיו, ומסתמך מאוד בחדירה שלו ובפעולות הריגול שלו על ארגונים חשאיים שנולדו ממנו, כגון "הבונים החופשיים", מועדוני ה"רוטרי", "ליונס", וגופי ריגול דומים להם. כל הארגונים הללו, החשאיים והגלויים, פועלים לטובת הציונות ובאכוונתה. מטרתם היא למוטט חברות, להשמיד ערכים, לקעקע בריתות, לדרדר את המוסר ולחסל את האסלאם. הם אלו שעומדים מאחורי הסחר בסמים ובמשקאות החריפים לסוגיהם, על מנת שיקל עליהם להשתלט [על העולם] ולהתפשט [מבחינה טריטוריאלית].

לפיכך, המדינות הערביות הגובלות בישראל נדרשות לפתוח את גבולותיהן בפני לוחמי הג'האד [מג'אהדין] מקרב בני העמים הערביים והמוסלמים, על מנת שימלאו את תפקידם ויצרפו את מאמצייהם למאמצי אחיהם המוסלמים בפלסטין.

באשר למדינות הערביות המוסלמיות האחרות, הן נדרשות להקל על תנועתם של המג'אהדין היוצאים מקרבן ובאים אליהן, וזה אך המעט שבמעט.

כאן איננו שוכחים להזכיר לכל מוסלמי, שכאשר כבשו היהודים את ירושלים הקדושה (אלקדס אלשריף במקור) בשנת 1967 ועמדו בשערי מסגד אלאקצא הקדוש הם הכריזו [בקול רם]: מחמד מת והותר [אחריו רק] בנות.

אכן, ישראל על יהדותה ויהודיה קוראת תיגר על האסלאם והמוסלמים (ואנו [המוסלמים] נדיר שינה מעיניהם של הפחדנים [45]).

ה. ההתאגדויות הלאומיות והדתיות, המוסדות והמשכילים והעולם הערבי האסלאמי :

סעיף עשרים ותשעה

תנועת חמאס מצפה שההתאגדויות הללו יעמדו לצדה ויתמכו בה ברבדים השונים, ויאמצו את עמדותיה, יתמכו בפעילותה והתנהלותה, ויפעלו להשגת תמיכה עבודה, כך שהעמים המוסלמים יעניקו לה בסיס וגיבוי ואופק אסטרטגי בכל המישורים ההמוניים והחומריים, ההסברתיים, הזמניים והמקומיים, במה שנוגע לעריכת כינוסים, פרסום דברי דפוס מגמתיים וטיפול המודעות בקרב ההמונים (תועית אלג'מאהיר) ביחס לסוגייה הפלסטינית ומה שעומד בפניה, המזימות הנרקמות נגדה, ובגיוס העמים המוסלמים מבחינה רעיונית, תרבותית וחינוכית. כך הם ימלאו את תפקידם במערכת השחרור המכריעה כפי שתרמו את חלקם לתבוסת הצלבנים והטטרים והצילו את התרבות האנושית; אין הדבר קשה עבור אללה [להגשימו], [כפי שנכתב בקוראן]: "אללה כתב, הן אני אגבר,

אני ושליחי. אללה חזק ואדיר." (סורת) אלמג'אדלה, [פסוק] (21).

סעיף שלוש

הסופרים והמשכילים, אנשי התקשורת, הדרשנים ואנשי החינוך ויתר המגזרים השונים בעולם הערבי והמוסלמי – כולם נקראים למלא את תפקידם, ולמלא את חובתם לנוכח הכיבוש הציוני המרושע, וחזירתו לרוב המדינות ושליטתו החומרית והתקשורתית, וכל מה שמתחייב מכך ברוב מדינות העולם.

שכן הג'האד אינו מתמזה רק בנשיאת נשק ובמאבק באויבים, גם המילה הטובה והאמירה היפה, הספר המועיל, והתמיכה והסיוע – במידה שהכוונות הינן טהורות – יהיו את הנס המונף אל על של אללה; זוהי [מהות] הג'האד למען אללה.

מי שהכין [לקרב] לוחם [ע'אזי] למען אללה, הוא [נחשב לאחד ש] נלחם [בקרב], ומי שנשאר מאחור [כדי לטפל] במשפחתו של לוחם, [נחשב כאילו] נלחם [בעצמו] (סיפרו זאת אלבח'ארי, מסלם, אבו דאוד ותרמד'י).

1. בני הדתות האחרות

תנועת החמאס [היא] תנועה הומאנית

סעיף שלוש ואחד

תנועת החמאס היא תנועה הומאנית המכבדת את זכויות האדם ומחויבת לסובלנות של האסלאם כלפי קיום [המצוות] של הדתות האחרות. היא אינה עוינת להן אלא במידה שהן עוינות אותה או מי שעומד בדרכה להכשלת דרכה ולשים לאל את מאמציה.

מאמיני שלוש הדתות: האסלאם, הנצרות והיהדות, יכולים לחיות זה במחיצת זה בחסות האסלאם בביטחון מלא, שכן רק בחסות האסלאם יתקיים הביטחון המלא. ואכן, ההיסטוריה הרחוקה והקרובה הם העדות הטובה ביותר לכך. לפיכך, נקראים מאמיני הדתות האחרות להפסיק להיאבק באסלאם במה שנוגע לריבונות על אזור זה, שכן ביום בו הם הדבר יושג, הדבר יושג רק על-ידי הרג, ועינוי וגירוש. כך הם ימצאו עצמם מצרים אלה את צעדי אלה, בנוסף [להצרת צעדיהם של] מאמיני הדתות האחרות; העבר וההווה מלאים בדוגמאות המוכיחות זאת, [כפי שמופיע בקוראן בקשר ליהודים]: "אין הם פורצים באיש אחד להילחם בכם, אלא רק בתוככי קריות בצורות או מעבר לחומות, ואולם זה בזה הם נלחמים בגבורה. הם נראים לך מלוכדים, אך לבותיהם מפולגים, כי הם עם אשר לא ישכיל להבין". (סורת) אלחשר, [פסוק] (14).

אכן האסלאם מעניק לכל בעל זכות את זכותו, ומונע פגיעה בזכויותיהם של האחרים. לעומת זאת, מעללי הציונים הנאצים נגד עמנו לא יאריכו את תקופת הכיבוש שלהם; שכן, שלטון העושק [ישרוד] באופן זמני, בעוד אשר שלטון האמת [יימשך] עד בוא יום הדין. [כפי שמצוין בקוראן]: "אין אללה אוסר עליכם לכבד

ולעשות צדק עם אלה אשר לא יילחמו בכם בשל הדת ולא יגרשוכם ממושבותיכם. אללה אוהב את העושים צדק". ([סורת] אלממתחנה, [פסוק] 8).

ז. הניסיון לבודד את העם הפלסטיני :

סעיף שלוש ושניים

הציונות העולמית, וכוחות האימפריאליזם מנסים בפקחות וע"י תכנון מדוקדק להוציא את מדינות ערב בזו אחר זו ממעגל הסכסוך עם הציונות, על מנת שבסופו של דבר יבודד העם הפלסטיני.

[הגורמים הנ"ל] כבר הוציאו את מצרים ממעגל הסכסוך במידה משמעותית באמצעות הסכם קמפ דייויד הבוגדני, והם מנסים לגרור מדינות נוספות להסכמים דומים, כך שיצאו אף הן אל מחוץ למעגל הסכסוך.

תנועת החמאס קוראת [איפוא] למדינות הערביות והמוסלמיות לפעול ברצינות ובשקדנות על מנת לסכל את התכנית (או המזימה) האימתנית הזו, בכך שיעוררו בצבור את המודעות לסכנה שביציאה ממעגל הסכסוך עם הציונות, שהרי היום זו פלסטיין ומחר פיסת ארץ אחרת, או ארצות אחרות. שכן, לתכנית הציונית אין גבולות; לאחר פלסטיין הם [הציונים] שואפים להתרחב לנילוס ולפרת, לאחר שישלימו את "בליעת" האזור שאליו יגיעו, ישאפו להתרחבות נוספת ובאותה מתכונת תוכניתם [או: מזימתם, כלולה] ב"פרוטוקולים של זקני ציון" וההווה שלהם משמש עדות למה שאנו טוענים. שכן, היציאה ממעגל הסכסוך עם הציונים [נחשבת] לבגידה-רבתי, וקללה רובצת על מבצעה. [כפי שמצוין בקוראן:] "כל הנסוג אחור מפניהם ביום ההוא – זולת אם יפנה לאחור למען ישוב ויילחם, או למען יחבור אל עדת הלוחמים – יינחת עליו זעמו של אללה ובגיהנום ידור. שם יהיה סופו המר". ([סורת] אלאנפאל, [פסוק] 16).

לפיכך, אין מנוס מלרכז את כל הגורמים והמשאבים על מנת לעמוד בפני כיבוש נאצי טטרי מרושע זה שאם לא כן יאבדו לאומים, יגורשו תושבים, השחיתות תתפשט עלי אדמות, וכל הערכים הדתיים ייהרסו. לכן יידע כל אדם שהוא ייתן את הדין בפני אללה [כפי שמצוין בקוראן:] "כל העושה טוב, ולו כמשקל גרגיר, יחזה בו [אללה], וכל העושה רע, ולו כמשקל גרגיר, בו יחזה [אללה]", ([סורת] אלזלזלה, [פסוקים] 7-8).

במה שנוגע לסכסוך עם הציונות העולמית, רואה עצמה תנועת ההתנגדות האסלאמית כחוד החנית וצעד [מכריע] בדרך. היא מצרפת מאמציה למאמציהם של כל הפועלים בזירה הפלסטינית, והיא [מצפה] לכך שיינקטו צעדים נוספים ברמת העולם הערבי והאסלאמי; שכן היא [זו] הערוכה [ביותר] לשלב הבא [של הסכסוך] עם היהודים – סוחר המלחמות, [כפי שמצוין בקוראן:] "זרענו איבה ושינאה ביניהם עד יום תחיית המתים. כל אימת שילבו את אש המלחמה, יכבנה אללה. הם מבקשים למלא את הארץ בשחיתות, ואולם אללה אינו אוהב את המושחתים". ([סורת] אלמא'דה, [פסוק] 64).

סעיף שלושים ושלושה

תנועת ההתנגדות האסלאמית מתבססת על התפיסות הכלליות הללו, המתואמות והעולות בקנה אחד עם חוקי היקום. כמו כן, היא שטה בנהר הגורל [כשמדובר] בעימות מול האויבים וקיום מלחמת קודש נגדם מתוך הגנה על האדם המוסלמי, התרבות המוסלמית, והמקומות המקודשים למוסלמים, בראשם מסגד אלאקצא המבורך. כל זאת על מנת להמריץ את העמים הערבים והמוסלמים, ממשלותיהם וההתאגדויות העממיות והרשמיות, לנהוג ביראת שמיים כלפי אללה בעת התייחסותם והתנהלותם כלפי תנועת ההתנגדות האסלאמית, ושהם ישמשו, על-פי רצון אללה, סעד וגיבוי ויושיטו לה עזרה וסיוע שוב ושוב, עד שיתגשם רצון אללה. באופן זה, השורות תתלכדנה ולוחמי הג'האד [מג'אהדון] יתאחדו וכולם יצאו מכל מקום בעולם האסלאמי מתוך היענות לקריאה ל[מילוי] החובה, בהשמיעם שוב ושוב את הקריאה לצאת לג'האד – קריאה שתפלוח את לב השמים, וקולה יהדהד עד להשלמת השחרור. כך, הכובשים יובסו ויתגשם ניצחון אללה, [כפי שמצוין בקוראן:] "אללה יושיט עזרה לכל החש בעזרתו. הן אללה חזק ואדיר". ([סורת] אלחג', [פסוק] 40).

פרק חמישי

ההוכחה ההיסטורית בעימות מול האויבים לאורך ההיסטוריה

סעיף שלושים וארבעה

פלסטין היא לב ליבו של כדור הארץ, מפגש היבשות, מקום משיכה לחמדנים משחר ההיסטוריה. הנביא, תפילות אללה עליו וברכתו לשלום, ציין זאת בחדית' הנאצל שלו שבו קרא לחברו המכובד, מעאד' בן ג'בל: "מעאד', אללה יאפשר לכם לכבוש את אלשאם [סוריה, לבנון, ירדן וארץ ישראל] לאחר מותי, מאל עריש ועד הפרת, אנשיה ונשיה ושפחותיה שישוהו בה [ככוח מגן בפני האויב – מראבטון] עד יום הדין. מי מכם שיבחר [לכבוש] את אחד מחופיה של אלשאם או את ירושלים [בית אלמקדס], יזכה להשתתף בג'האד עד יום תחיית המתים".

לא אחת חמדו החמדנים את פלסטין והרסו אותה באמצעות גייסות לשם הגשמת חמדנותם, כך פשטו עליה גייסות הצלבנים בשם אמונתם והניפו עליה את הצלב שלהם. הם הצליחו להביס את המוסלמים תבוסה זמנית, והמוסלמים לא הצליחו לכובשה בחזרה אלא לאחר שהסתופפו תחת דגל דתם. ואז הם קמו כאיש אחד, היללו את בוראם, יצאו להילחם כלוחמי ג'האד [מג'אהדין] בפיקודו של צלאח אלדין אלאיובי במשך כשני עשורים, ונחלו ניצחון ברור. [\[46\]](#) הצלבנים הובסו ופלסטין שוחררה, [כפי שמצוין בקוראן:] "אמור לכופרים, עוד תובסו ותיאספו אל הגיהנום. מה נורא הוא יצוע האש". ([סורת] אל עמראן, [פסוק] 12).

זוהי הדרך היחידה לשחרר [את פלסטין]. אין כל ספק באשר לעדותה של ההיסטוריה. זהו אחד מחוקי היקום ואחד מכללי ההווה. לא יגבר על הברזל אלא הברזל, ואי-אפשר לגבור על

האמונה הבטלה המזויפת שלהם [של הכופרים], אלא באמונה האסלאמית האמיתית. רק אמונה תוכל להילחם באמונה, ובחשבון אחרון הניצחון יהיה הצדק, והצדק הוא זה אשר ינצח,

[כפי שמצוין בקוראן:] "כבר נתנו את דברתנו לעבדינו השליחים, כי הם אלה אשר ינצחו, כי גדודינו הם אשר יגברו". ((סורת) אלצאפאת, [פסוקים] 171-173).

סעיף שלוש וזמישה

תנועת ההתנגדות האסלאמית מתייחסת ברצינות לתבוסת הצלבנים בידי צלאח אלדין אלאיובי וחילוץ פלסטין מידיהם, כמו גם למפלתם של הטטארים בעין ג'אלות [עין חרוד], שנשבר כוחם בידי קטז ואלט'אהר ביברס, שהצילו את העולם הערבי [כך!] מהפלישה הטטארית שהמיטה חורבן על כל ביטויי התרבות האנושית. מכל אלה היא לומדת ומפיקה לקחים. שכן לפשיטה הציונית הנוכחית קדמו פשיטות צלבניות מן המערב ואחרות טטאריות מהמזרח. כשם שעמדו המוסלמים בפני הפשיטות הללו ותכננו תוכניות להילחם בהן ו[גם] הביסו אותן, כך יש ביכולתם להתייצב בפני הפלישה הציונית ולהביסה. אין הדבר קשה עבור אלה, הכוונות תהיינה טהורות והנחישות כנה, ואם יפיקו המוסלמים לקח מניסיונות העבר, יתנערו מהשפעות הפלישה הרעיונית, וינהגו כמנהג אבות אבותיהם. [47]

סוף דבר

תנועת ההתנגדות האסלאמית [מורכבת] מחיילים

סעיף שלוש ושישה

תוך שהיא מפלסת לה את דרכה, שבה תנועת ההתנגדות האסלאמית ומדגישה בפני כל בני עמנו, ובפני העמים הערביים והאסלאמיים, שאין היא מבקשת תהילה לעצמה, רווח חומרי או מעמד חברתי. היא אינה מופנית נגד איש מבני עמנו כדי להתחרות בו ואינה חותרת לתפוס את מקומו; בשום אופן לא. היא כלל וכלל לא תהיה נגד איש מהמוסלמים או אלה הרוצים בשלומה מקרב הלא-מוסלמים, כאן [ב"שטחים"] ובכל מקום אחר. היא תשמש אך ורק משען לכל הקבוצות והארגונים הפועלים נגד האויב הציוני ועושי-דברו.

תנועת ההתנגדות האסלאמית רואה באסלאם דרך חיים. האסלאם הוא אמונתה [גם האידיאולוגיה שלה] ובה היא דוגלת. מי שרואה באסלאם דרך חיים, בין אם כאן או שם, בין שמדובר בארגון, קבוצה, מדינה או כל גוף אחר- תנועת ההתנגדות האסלאמית היא בבחינת חייליו, ותו לא. אנו מבקשים מאללה שינחנו [בדרך הישר], ישימנו מופת לאחרים וישפוט בינינו ובין עמנו בצדק,

[כפי שמצוין בקוראן:] "ריבוננו, הכרע בינינו לבין בני עמנו בצדק, כי אתה הטוב שבמכריעים". ((סורת) אלאעראף, [פסוק] 89).

תפילתנו האחרונה [היא] : השבח לאללה, ריבון העולמים. [48]

[1] הערת המתרגם: התרגום מתבסס על החוברת שהופצה בקלקיליה תוך השוואה לנוסחים אחרים של האמנה שהופיעו באינטרנט עם שינויים קלים. ההדגשות בגוף התרגום הוספו על ידינו.

[2] המונח חמאס בערבית פירושו התלהבות, דחף פנימי המניע מישהו לעשות מעשה. בנוסף, חמאס הינו גם צרוף ראשי התיבות של שם תנועת ההתנגדות האסלאמית - חרכת אלמקאומה אלאסלאמיה. עם זאת, ראשי תיבות אלה, שהפכו במשך הזמן ל"מותג"

של התנועה אינם משקפים טרמינולוגיה דתית.

[3] בחוברת ממנה תורגמה אמנת החמאס לא נכתב תאריך פרסום האמנה, אך ברוב הנוסחים האחרים התאריך מופיע, ולכן ראינו צורך להוסיפו. התאריך מציין את יום היווסדה הרשמי של התנועה.

[4] הכוונה ליהודים ולנוצרים.

[5] כל התרגומים של הציטוטים מהקוראן מסתמכים על תרגומו של פרופסור אורי רובין לקוראן. לעיתים בוצעו בהם שינויים קלים כדי להתאימם לטקסט. ראה: אורי רובין, הקוראן (תל-אביב: אוניברסיטת תל-אביב, 2005).

[6] מייסד האחים המוסלמים במצרים בשנת 1928. נרצח בשנת 1949 (קרוב לוודאי חוסל בהוראת ממשלת מצרים לאחר רצח ראש הממשלה המצרי מחמוד פהמי אלנקראשי בידי זרוע טרור של "האחים המוסלמים").

[7] איש דת מוסלמי סוני עיראקי בכיר [אלזהאוי הוא שם כורדי], שפעל למען הנושא הפלסטיני ומהווה עד היום דמות מופת של הג'האד העולמי. אלזהאוי היה ראש "איגוד חכמי הדת של עיראק" (ראבטה עלמא אלעראק) וממקימי "האגודה להצלת פלסטין" (ג'מעית אנקאד' פלסטין) שקראה להקמת "ועידת ירושלים" (מאתמר אלקדס) בשנת 1953. בין האישים שנכחו בוועידת ירושלים היה סיד קטב, מראשי הפונדמנטליזם האסלאמי. במהלך הוועידה גייסו כספים למען הבעיה הפלסטינית. אלזהאוי היה גם ראש קבוצה אסלאמית בעיראק בשם "ג'מעית אלאח'וה אלאסלאמיה" בין השנים 1949-1953. הוא גם נפגש ככל הנראה עם חסן אלבנא. כיום יש גדוד אסלאמי בעיראק שנלחם הצבא האמריקאי ששמו קרוי על שמו של אלזהאוי (הגדוד נקרא "כתיבת אמג'ד אלזהאוי").

(ראה) <http://www.ikhwan-jor.org/dawaarhab/sawaf.htm>

[http://202.75.42.169/articles.php?go=articles
&id=2937%20%20%20%20
PHPSESSID=348397ee06a22498a380c1116ff117dc](http://202.75.42.169/articles.php?go=articles&id=2937%20%20%20%20PHPSESSID=348397ee06a22498a380c1116ff117dc)

<http://www.islamonline.net/arabic/arts/2004/10/article02.shtml>

[http://www.altareekh.com/doc/article.php?sid=803
order=0](http://www.altareekh.com/doc/article.php?sid=803&mode=order=0)

<http://www.sotakhr.com/index.php?id=644>

. (
<http://www.palestinianforum.net/forum/archive/index.php/t-14647.html>

חברי הנביא - הצחאבה. היו אלה נאמניו הראשונים של הנביא מחמד. [8]

[9] במקור: דעא בדעותה, כלומר מי שהפיץ את ה'דעוה', כלומר הבשורה האסלאמית. במילים אחרות, מי שמפיץ את דת האסלאם.

[10] במקור: אסתנ בסנתה, כלומר מי שהלך בעקבות ה'סנה' של הנביא מחמד, כלומר הלכות הנביא כפי שמופיעות במסורת

האסלאמית [חדית'] .

[11] את המונח דעוה ניתן לתרגם גם כ"הכשרת הלבבות".

[12] בנוסח שמופיע באמנה שברשותנו נכתב במקום "חינוך" - "ערביות", אך בנוסחים האחרים כתוב "חינוך", ולכן סביר שמדובר

בטעות בהדפסה.

[13] לפי נוסח אחר במקום: "כשהיא פוסעת בדרכו של ריבונה" נכתב: "כשהיא לוחמת ג'האד [מג'אהדה]".

[14] במקור: מג'אהדין, כלומר לוחמי הג'האד. הג'האד, לפי המסורת המוסלמית, כולל פרשנויות רבות, ביניהן: המאבק ביצר הרע,

תרומה כספית לאסלאם ולחימה במסגרת הצבא האסלאמי. הג'האד בהקשר זה הינו מלחמת קודש למען האסלאם.

[15] בנוסח שברשותנו הושמטה הכותרת "סעיף ראשון", אך מאחר שבנוסחים אחרים מופיעה הכותרת, מצאנו לנכון להשלימה.

[16] תנועת "האחים המוסלמים" הינה תנועה אותה הקים השייח' חסן אלבנא במצרים בשנת 1928. התנועה הינה אסלאמית אדוקה, והיא

העניקה השראה להקמת כל התנועות האסלאמיות שקמו מאז ועד ימינו. הקשר של החמאס עם תנועת "האחים המוסלמים" הינו הדוק, מאחר שמייסד התנועה ומנהיגה הרוחני, השייח' אחמד יאסין, היה בראשית דרכו חבר בתנועה, ואף הקים סניף של התנועה בעזה.

[17] כוללניות (שמוליה) מלאה – כלומר האמונה המקיפה את כל תחומי החיים של התנועה. מה שמשתמע מכך היא תפישה פוליטית טוטאלית המאכוונת על-ידי הדת.

[18] הכוונה למבנה הארגוני של התנועה.

[19] כאן בא לידי ביטוי הקשר של החמאס לרעיון הסלפי הרדיקאלי. מכאן נובע שהתנועה מעוניינת לחזור לערכי הדור הראשון של האסלאם.

[20] משורר ופילוסוף מוסלמי שמוצאו מקשמיר. בשנת 1928 הוציא ספר באנגלית על הצורך לחדש את רוח האסלאם. שם בספר: The Religious Thought in Islam Reconstruction of (ראה: http://ar.wikipedia.org/wiki/%D9%85%D8%AD%D9%85%D8%AF_%D8%A7%D9%82%D8%A8%D8%A7%D9%84).

[21] לקוח מתוך קצידה ידועה. (קצידה- שירה ערבית קלאסית).

[22] מדובר בשורה מתוך קצידה ידועה מתקופת הג'אהליה, אחת מתוך שבע ה"מעלקאת", שחיבר המשורר טרפה בן אלעבד, שהיה מסוסכך עם בן דודו

[23] קבצי המסורת המוסלמית שבעל-פה שהועלו על הכתב [חדית'] של אלבח'ארי ומסלם הינם מששת קבצי החדית' הנחשבים למהימנים ביותר בקרב המוסלמים. המסורת אודות היהודים שיתחבאו מאחורי עצים ואבנים ביום הדין מאד פופולארית בקרב החוגים האסלאמיים ומטרתה להשמיץ את היהודים באשר הם. העובדה שהמסורת מופיעה בקבצי החדית' הנחשבים למהימנים ביותר של האסלאם מעניקה תוקף לאמיתותה כביכול.

[24] זוהי הסיסמה המקורית של תנועת "האחים המוסלמים" הקיים מאז הקמתה ועד עצם היום הזה.

[25] המונח 'וטניה' מתייחס ללאומיות של מדינה ספיציפית לעומת 'אלקומיה' שהיא הפאן-ערביות.

[26] בעל קובצי חדית' חשובים. שלושת קבצי החדית' שלו נקראים: "אלכביר", "אלאוסט" ו"אלצע'יר". חדית' זה נותן גושפנקא

לזכות האסלאם על ארץ ישראל ולגרש את היהודים ממנה.

[27] "אולא אלקבלתין" במקור הכוונה לכך שירושלים כינוייה באסלאם הוא כיוון התפילה הראשון מבין שנים. זאת משום שבתחילה נקבעה ירושלים ככיוון התפילה הראשון כפי שהיא

ביהדות, אולם לאחר מכן קבע מחמד את מכה ככיוון התפילה של האסלאם.

[28] במקור: רבאט, כלומר ישיבה בתחנות משמר צבאיות באזורי הספר של האסלאם שהוקמו כדי להעניק הגנה למדינה האסלאמית

מפני פולש שאינו מוסלמי.

[29] בנוסח שברשותנו הושמטה המילה "הווה", אך היא קיימת בנוסחים האחרים של האמנה.

[30] מסדר בינלאומי שבשל אופיו החשאי נעשה בו שימוש במיתוסים האנטישמיים במסגרת תפישת המזימה הבינלאומית של היהודים, כפי שמופיעה ב"פרוטוקולים של זקני ציון".

[31] מדובר בארגון בינלאומי שהוקם בתחילת המאה העשרים בשיקאגו ומאז פתח סניפים בכל העולם. הארגון שחבריו אנשי עסקים ופילנתרופים נועד לסייע לנזקקים ברחבי העולם וליצור קרוב לבבות בין עמים וקבוצות שונות. בשל היותו ארגון עולמי פעיל וחזק שמאחוריו עומדים בעלי הון, קל היה להדביק לארגון תווית של ארגון הפועל על-ידי היהודים וזאת במסגרת המיתוס האנטישמי של קונספירציה עולמית של היהודים החותרת להשתלט על העולם, כפי שמצוין ב"פרוטוקולים של זקני ציון".

[32] כך מכנים עצמם המוסלמים הפונדמנטליסטיים.

[33] ג'אהלי – השייך לתקופת הג'אהליה, כלומר תקופת הבערות ששררה בחצי האי ערב לפני בוא האסלאם בה הודגש ההיבט

החומרי על הרוחני.

[34] מדובר במסורת מפורסמת על שבט בחצי האי ערב בראשית האסלאם שהתנהגותם הצודקת והסולידארית הפכה למופת באסלאם.

(ראה למשל:

<http://www.palestinianforum.net/forum/showthread.php?t=17pp=20&page=8&636>

<http://www.ikhwanonline.com/Article.asp?ID=14562SectionID=486&LevelID=2>

[http://www.daawa-\(page=3&bn=195&info.net/books1.php?id=5141](http://www.daawa-(page=3&bn=195&info.net/books1.php?id=5141)

[35] השוואה בין היהודים לנאצים, הנרמזת כאן, מופיעה גם בהמשך.

[36] מדובר במסורת (חדית') ידועה הגורסת כי המוסלמים משולים לגוף האדם: כאשר אחד האיברים בו נפגע, איברים אחרים חשים לעזרתו.

[37] ארגון התנדבות בינלאומי. ה"לאיונס", בדומה ל"רוטרי", הוא ארגון בינלאומי שנוסד בארצות-הברית בתחילת המאה ה-20

במטרה לסייע לנזקקים ברחבי העולם, ולו סניפים רבים ברחבי העולם. ראה אתר הארגון:

<http://www.lionsclubs.org/EN/index.shtml>.

[38] מדובר במיתוסים אנטישמיים, אשר יונקים מהאנטישמיות הנוצרים אירופאית, כפי שמצאה ביטוייה ב"פרוטוקולים של זקני ציון" הללו שבו והעלו את הטענה כי היהודים מעוניינים להשתלט על העולם והם עומדים מאחורי כל נגע ושחיתות בעולם.

[39] האמנה מוצאת איפוא תימוכין בקוראן לאנטישמיות ששורשיה נוצריים אירופאיים.

[40] מדובר בחדית' ידוע. המונח "כופרים" מיוחס כאן גם ליהודים ולנוצרים.

[41] אג'תהאד - התעמקות בהלכה הדתית המוסלמית

[42] צליבי- מונח בערבית המתייחס בשלילה לנוצרים להבדיל למשל מהביטוי נצראני או מסיחי).

[43] חלק מפסוק מפורסם המשמש כמוטו לתנועות אסלאמיות ראדיקאליות החל מ"האחים המוסלמים" וכלה ב"ג'האד האסלאמי

בפלסטין" ומבטא את שאיפתן להטיל אימה על האויב.

[44] אש"ף הינו ראשי התיבות של ארגון השחרור הפלסטיני (מנט'מת אלתחריר אלפלסטיניה).

[45] מקור המשפט בחדית'.

[46] פתח מבין- מוזכר בסורה 48 (אלפתח) פס' 1 - יש בו קונוטציה חיובית הקשורה ככל הנראה לניצחון של מחמד בעקבות הסכם "חדיביה" - הסכם זמני שנערך בין הנביא מחמד בשנת 628 ובין הכופרים מקרב שבט קריש, ובעקבותיו נחל הצלחות רבות בשדה הקרב.

[47] במקור: אסלאפהם - הדור הראשון של האסלאם, שנחשב למופת עבור המוסלמים הדבקים בדת, ובמיוחד עבור האסלאמיסטים

הראדיקאליים.

[48] מדובר במשפט הסוגר נאום או דרשה במסגד.

באדיבות המרכז למורשת המודיעין (מ.ל.מ.) 10/5/200